

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3279/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник Зоран Јовичић, адвокат из ..., против туженог привредног друштва Pneutech доо, из Врбаса, ради утврђења ништавости анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 65/20 од 12.03.2021. године, у седници одржаној 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 65/20 од 12.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 65/20 од 12.03.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 65/20 од 12.03.2021. године одбијена је жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Врбасу П1 93/20 од 09.06.2020. године којим је одбачена тужба тужиље од 11.02.2020. године.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију (означивши је као ванредну) због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, односно права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије и 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, с позивом на чланове 404. став 1. и 441. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18, 18/20) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

У конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, с обзиром на врсту спора и садржину захтеване судске заштите, начин одлучивања и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку који проистичу из уједначеног тумачења и примене права, што

су разлози прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, чије би постојање ревизију учинило изузетно дозвољеном, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. ЗПП, имајући у виду одредбе члана 420. ст. 1, 2. и 6. ЗПП и оценио да је, и с обзиром на те законске одредбе, ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку, одредбом члана 410. став 2. тачка 5. прописано је да је ревизија недозвољена и ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона, док је одредбама члана 420, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1); да ревизија из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2); и да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6). Истим законом, одредбом члана 441. прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, тужбом од 11.2.2020. године захтева се утврђење ништавости анекса уговора о раду (са ценом рада неколико пута нижом од дотад уговорене) понуђеног тужиљи на закључење 10.08.2015. године, што је тужиља одбила да учини. Након утврђења да је у засебно вођеним судским поступцима тужени обавезан да исплати тужиљи неисплаћени део зараде у периоду до 21.12.2015. године (кад јој је уручен отказ уговора о раду) и да је одбачена као неблаговремена тужиљина тужба од 29.12.2016. године за поништај решења о отказу и враћање на рад решењем од 23.02.2017. године (правноснажним 04.04.2017. године), у којим споровима тужиља није захтевала поништај поменутог анекса, нижестепени судови су закључили да тужиља нема правни интерес за подношење тужбе, због чега је тужба правноснажно одбачена.

С обзиром да је побијаним решењем донетим у другом степену одбачена тужба у спору проистеклом из радног односа, за који су Законом о парничном поступку прописана посебна процесна правила (чл. 436 до 441), као и да је у таквом спору ревизија дозвољена само у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, о каквом није реч у конкретном случају, изјављена ревизија је недозвољена, због чега је Врховни касациони суд одлучио као у изреци, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**